

Xuân này con chưa về

Thêm một mùa xuân nữa
Con chưa về thăm mẹ
Đất khách buồn, ngồi vọng tưởng cố hương
Nhang khói lạnh vào chiều 30 Tết
Vì chiều nay con cũng phải lên đường
Lo sinh kế cho chuỗi ngày buồn tẻ.

Con không quên những ngày xuân đất mẹ
Cây mai vàng nở rộ trước sân nhà
Cha khéo cắt từng cành, từng nhánh đẹp
Chúng vào bình để cúng lạy ông bà
Mẹ lẳng xăng chạy lo nồi bánh tét
Để kịp giờ cùng làm lễ với cha.

Chiều 30 Tết, cháu con tề tựu
Vang tiếng cười, sau lễ rước ông bà
Hình ảnh đó, ngày nay con không có
Chỉ mơ về đất mẹ bể bờ xa
Ngồi vọng tưởng, rồi buồn nơi xứ lạ
Đón xuân về, chỉ có một mình con
Nhớ quá đi thôi, những tiếng cười giòn
Của con cháu xum xoe màu áo mới
Đã mất đi, ba mươi bảy năm rồi
Con buồn, buồn quá! Mẹ Việt Nam ơi!

Song An Châu
GA, xuân đất khách 2012

Buông xả

Năm chưa hết mà Đông về vội vã
Mấy cành Thu đã đổ lá đưa chài
Ôi năm tháng hững hờ trôi nhanh quá
Nhìn lại mình mái tóc đã sương pha.

Đã biết vậy sao mà chưa tỉnh thức?
Cứ bon chen theo vật chất tiền tài
Và trong lòng thù hận cứ dâng dai
Đã biến đổi đời ta thành Địa ngục.

Ôi có phải trần gian là cõi tạm
Hành tình này tạm trú được bao lâu?
Kiếp phù sinh nào khác giấc chiêm bao
Mà bám víu, mà tưởng rằng vô tận!

Cuộc sống này còn chi là ý nghĩa
Người với người nếu chẳng biết yêu thương
Bằng tử tâm ta tìm thấy Thiên Đường
Chớ đâu phải bằng vinh hoa, phú quý.

Trời đất hỡi! có sinh thì có diệt
Mọi việc đều đến một lúc rồi đi
Cứ sắc không, không sắc đổi chu kỳ
Đừng cố giữ những gì ta tha thiết.

Nay buông xả và lãng quên tất cả
Những lợi danh những ngang trái, hận thù
Buông xả hết nghe đời tươi đẹp quá
Như bình minh xóa sạch bóng đêm sâu.

Quang Tuấn